

INFLATION 13. februar 2023

DEBATINDLÆG

Der er stadig brug for målrettet inflationshjælp

Skrevet af

Sofie Holme Andersen
Cheføkonom

Lavindkomstgrupper er stadig pressede af inflationen.

Kontakt

Cheføkonom

Sofie Holme Andersen

📞 61 27 58 24

✉️ sha@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Ved første øjekast lysner det. Inflationen falder. Energipriserne er tilbage på niveauet, før Ukraine blev invaderet. Det samme er fødevarerpriserne. Så man kunne måske godt foranlediges til at tro, at alt er godt igen – eller tæt på – når det kommer til prisernes niveau og folks leveomkostninger. Men vi er ikke helt nået gennem stormen endnu, og inflationen rusker stadig i lavindkomstgrupperne.

Fra et ulighedsperspektiv giver [den nye politiske aftale om inflationshjælp](#) derfor mening, fordi den i det store hele er målrettet.

” Med energipriserne tilbage, hvor de startede i 2022, er det ekstra vigtigt at give inflationshjælpen målrettet

Cheføkonom Sofie Holme Andersen

Høje prisstigninger

Selvom det går den rigtige vej, var inflationen stadig 7,7 procent i januar. Det betyder, at det gennemsnitlige forbrug kostede 7,7 procent mere, end det samme forbrug kostede i januar 2022. I normale tider ligger inflationen tættere på 2 procent.

Der er en [bred forventning](#) om, at inflationen vil være nede på 2-3 procent i slutningen af [2023](#). Men det er vigtigt at huske på, hvordan inflationen gøres op. Inflationen måles som ændringen i forbrugerprisindekset over ét år. Så selvom priserne vokser, som de plejer, resten af 2023, kan prisniveauet i slutningen af 2023 være mere end 10 procent højere end i slutningen af 2021, *selvom* inflationen ligger på 2-3 procent.

Prisstigninger er sket på nødvendige varer

Prisstigningerne er særligt sket på varer, der er nødvendighedsgoder. Varer, der er nødvendige for at kunne leve. Særligt el, varme og fødevarer har trukket forbrugerprisindekset op. Det betyder også, at der har været begrænsede muligheder for at ændre på netop den del af forbruget, der er steget mest i pris. Man har kunnet købe de billigste havregryn i stedet for de økologiske, slukke lyset og skruer ned for varmen. Men man har ikke kunnet droppe forbruget af fødevarer, el eller varme helt.

Dermed har prisstigningerne også været hårdest for de grupper, der har brugt den største del af deres indkomst på netop disse nødvendige varer. Den halvdel af befolkningen med de laveste indkomster har

oplevet en inflation, der ifølge [Nationalbanken](#) er op mod ét procentpoint større end inflationen for den rigeste tiendedel. Det er sket i et år, hvor overførselsindkomsterne ikke er steget væsentligt – 0,15 procent blev de opjusteret med 1. januar 2022. Kontanthjælpsmodtagernes købekraft var derfor allerede i juli 2022 tilbage på [2007-niveau](#).

Mange af lavindkomstfamilierne er stadig utrolig pressede. Nogle har fået job i perioden og har derigennem fået mere råderum i deres privatøkonomi, men andre har haft store problemer med at betale huslejen og elregningen. Derfor er der brug for inflationshjælp.

Med energipriserne tilbage, hvor de startede i 2022, er det ekstra vigtigt at give inflationshjælpen målrettet. Derfor ville det have været den forkerte vej at gå med for eksempel en generel sænkelse af elafgiften eller penge til samtlige børnefamilier – også de højtlønnede. Til gengæld giver det mening at fokusere inflationshjælpen på udsatte børnefamilier og ældre med små opsparinger.

” *Mange af lavindkomstfamilierne er stadig utrolig pressede. Nogle har fået job i perioden og har derigennem fået mere råderum i deres privatøkonomi, men andre har haft store problemer med at betale huslejen og elregningen. Derfor er der brug for inflationshjælp.*

Cheføkonom Sofie Holme Andersen